

VLUCHTELINGEN

Nooit zijn er meer mensen wereldwijd op de vlucht geweest. Ook in Nederland merken we dit. In 2015 hebben ongeveer 57000 mensen asiel uitgevraagd. In 2016 zijn dit tot nu toe 8400 mensen. Het merendeel van de vluchtelingen is afkomstig uit Syrië.

AZC's

De afwachting op goedkeuring van een asielaanvraag gebeurt veelal in zogenaamde Asielzoekerscentra (AZC's). Hiervan zijn er in Nederland ongeveer 50 waarvan de dichtstbijzijnde in 's-Gravendeel is. Dit AZC biedt onderdak aan (maximaal) 375 mensen. Naast een AZC zijn er ook tijdelijke, maar wel langdurige opvanglocaties. Bijvoorbeeld in Gorinchem; hier worden ongeveer 300 mensen opgevangen waaronder mensen die eind vorig jaar een korte tijd in Zwijndrecht zijn opgevangen.

Procedure

De procedure van een asielaanvraag kan 15 maanden duren en wordt behandeld door de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Voor mensen die alleen gevlucht zijn (veelal mannen) en ook een procedure starten voor gezinshereniging, kan de aanvraagprocedure oplopen tot 21 maanden. In 2014 werd 53% van de aanvragen goedgekeurd, in 2015 werd 71% goedgekeurd.

Asielzoekers die een verblijfsvergunning ontvangen worden zogenaamde statushouders genoemd. Dit betekent dat ze voor tenminste vijf jaar legaal in Nederland kunnen verblijven en een woning krijgen toegewezen. In Zwijndrecht hebben in 2015 72 personen een woning toegewezen gekregen waarvan 50 personen afkomstig uit Syrië.

Betrokken organisaties

Vanuit de overheid en kerken is er een aantal landelijke organen betrokken bij de asielaanvraag en opvang van vluchtelingen. Naast de al genoemde IND kent Nederland het zogenaamde Centraal Opvangorgaan Asielzoekers (COA). Dit orgaan is, in opdracht van het ministerie van Veiligheid en Justitie, verantwoordelijk voor de opvang van asielzoekers in opvanglocaties. Een andere bekende organisatie is Stichting Vluchtelingenwerk. Zij heeft als taak om onder meer de vluchtelingen te begeleiden bij hun asielaanvraag. Een andere stichting die u wellicht kent is Stichting Gave. De vrijwilligers van deze stichting zetten zich in om een band op te bouwen met de mensen in AZC's en hen zo tot sociale steun te zijn.

Los van de landelijke organisaties en initiatieven zijn er ook plaatselijke organen betrokken bij het werk voor asielzoekers. Allereerst zijn er de (plaatselijke) gemeenten die verantwoordelijk zijn voor de huisvesting van asielzoekers. Ook hebben de diaconieën van veel Zwijndrechtse kerken vorig jaar de handen ineengeslagen om te kijken hoe er hulp geboden kon worden aan de asielzoekers/statushouders in Zwijndrecht. Dit varieerde van het verzamelen van spullen, het geven van taalcursussen of het leggen van een laminaatvloer. Ook zijn er (kerkelijke) initiatieven die hulp verlenen zoals De Voedselbank, De Kledingbank of Stichting Hulp In Praktijk (HIP).

Persoonlijk verhaal

Ik realiseer me dat het stuk tot dusver een redelijk statische opsomming is van feiten. Toch heeft elke vluchteling zijn/haar persoonlijke verhaal. Zo heb ik sinds een tijdje contact met Aras. Een jongeman van bijna 30. Hij liet me foto's zien van de stad waar hij carrière hoopte te maken en een toekomst op wilde bouwen. Toen IS te dichtbij kwam besloot hij te vluchten en zijn zwangere vrouw en zijn moeder terug te sturen naar hun geboorteplaats in Syrië. Over twee maanden hoopt hij eindelijk herenigd te worden met zijn vrouw en zijn dochtertje van bijna 1 jaar oud. Hij hoopt hier samen met zijn gezin een mooie toekomst tegemoet te gaan. In een land ver van zijn geboortegrond en zijn familie. Een land waarvan hij de taal nog nauwelijks spreekt.

Het persoonlijke verhaal van Aras zet me stil. Als christenen mogen we weten dat Gods Koninkrijk komt. Dan zal het voor altijd vrede zijn. Een wereld zonder onrecht en zonder verdriet. Dwars door alle statistieken en verhalen heen biedt dat perspectief!

Namens de diaconie van Wijk Centrum,

Peter van de Poel